

РЕШЕНИЕ НА КОЛЕГИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА ОТ 21 АПРИЛ 2021 Г.

ЗА ПРИЕМАНЕ НА ОПЕРАТИВНИ НАСОКИ ОТНОСНО
ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА НА РАЗСЛЕДВАНЕТО И
ИЗЕМВАНЕТО НА ДЕЛА И ОТНОСНО ПРЕДАВАНЕТО НА ДЕЛА,
ИЗМЕНЕНИ С РЕШЕНИЕ № 007/2022 ОТ 7 ФЕВРУАРИ 2022 Г.
И РЕШЕНИЕ № 026/2022 ОТ 29 ЮНИ 2022 Г. НА КОЛЕГИЯТА
НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА

Колегията на Европейската прокуратура,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура, наричан по-нататък „Регламентът за Европейската прокуратура“, и по-специално член 9, параграф 2, членове 25, 26 и 27 и член 34, параграф 3 от него,

като взе предвид вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура, приет от колегията на 12 октомври 2020 г., и по-специално членове 42 и 57 от него,

като има предвид необходимостта да се гарантира съгласувана политика на наказателно преследване и да се осъществява ефективна борба с престъпленията срещу финансовите интереси на Европейския съюз,

като взе под внимание предложението на европейския главен прокурор въз основа на заключенията на специализираната работна група от европейски прокурори,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Насоките относно приоритетите и политиката на Европейската прокуратура за разследване и наказателно преследване са изложени в приложение 1, което е неразделна част от настоящото решение.

Насоките относно критериите за изземване на висящи дела, свързани с престъпленията, попадащи в компетентността на Европейската прокуратура и извършени след 20 ноември 2017 г., са изложени в приложение 2, което е неразделна част от настоящото решение.

Насоките относно критериите за неизземване на дела от страна на европейските делегирани прокурори са изложени в приложение 3, което е неразделна част от настоящото решение.

Насоките относно критериите за предаване на дела към компетентните национални органи са изложени в приложение 4, което е неразделна част от настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила от деня на приемането му.

Съставено в Люксембург на 21 април 2021 г.

От името на Колегията,

Лаура Кодруца КЪОВЕШИ
Европейски главен прокурор

ПРИЛОЖЕНИЕ 1: НАСОКИ ОТНОСНО ПРИОРИТЕТИТЕ И ПОЛИТИКАТА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА ЗА РАЗСЛЕДВАНЕ И НАКАЗАТЕЛНО ПРЕСЛЕДВАНЕ¹

Съгласно съображение 24 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета (наричан по-нататък „Регламентът за Европейската прокуратура“) колегията на Европейската прокуратура взема решения по стратегически въпроси, включително определянето на приоритетите и политиката на Европейската прокуратура за разследване и наказателно преследване. Освен това съгласно член 9, параграф 2² от Регламента за Европейската прокуратура колегията взема решения по стратегически въпроси, по-специално с оглед гарантиране на съгласуваност, ефективност и последователност в политиката на Европейската прокуратура в областта на наказателното преследване в рамките на държавите членки.

Съгласно член 25, параграф 1 „Европейската прокуратура упражнява своята компетентност, като започва разследване съгласно член 26 или като реши да използва правото си на изземване на делото съгласно член 27“.

Европейската прокуратура започва разследване, когато получи съответната информация относно престъпление, което е извършено или се извършва, за което тя би могла да бъде компетентна и по отношение на което съдебен или правоприлагащ орган на държава членка не е започнал разследване.

Европейската прокуратура може да реши да използва правото си на изземване на дело, когато съдебен или правоприлагащ орган на държава членка е започнал разследване по отношение на престъпление, за което Европейската прокуратура би могла да упражни своята компетентност.

Член 40, параграф 2 от вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура (наричан по-нататък „ВПП“) предвижда, че при проверката с цел изземване на дело се преценяват допълнителни критерии, по-специално:

- а. развитието на разследването;
- б. уместността на разследването по отношение на осигуряването на съгласуваност на политиката на Европейската прокуратура в областта на разследването и наказателното преследване;
- в. трансграничните аспекти на разследването;
- г. наличието на някаква друга конкретна причина, която предполага, че Европейската прокуратура е по-подходяща да продължи разследването.

На този фон колегията въвежда следните насоки, които се вземат под внимание от европейските делегирани прокурори по отношение на приоритетите и политиката на Европейската прокуратура за разследване и наказателно преследване:

¹ Настоящите насоки са възпроизведени от приетия текст с Решение № 029/2021 от 21 април 2021 г. на колегията на Европейската прокуратура и с измененията, приети с Решение № 026/2022 от 29 юни 2022 г. на колегията на Европейската прокуратура.

² Освен ако не е посочено друго, членовете, посочени в настоящия документ, са членове от Регламента за Европейската прокуратура.

1. Започване на разследване

- а) Съгласно член 24, параграф 1 от Регламента за Европейската прокуратура „институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и органите на държавите членки, които са компетентни съгласно приложимото национално право, без ненужно забавяне докладват на Европейската прокуратура за всяко престъпно деяние, по отношение на което тя би могла да упражни своята компетентност в съответствие с член 22 и член 25, параграфи 2 и 3“. Това е основният канал, по който Европейската прокуратура може да упражни своята компетентност, като започне разследване.
- б) Институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и органите на държавите членки са основните източници на сигнали за престъпления. Европейската прокуратура може също така да получи пряка информация от други източници, като например жалби от физически и юридически лица. Действително в член 26, параграф 1 се предвижда, че Европейската прокуратура започва разследване, когато „са налице разумни основания да се смята“, че се извършва или е било извършено престъпление, попадащо в обхвата на нейната компетентност, като не се споменава конкретен източник.
- в) Разпоредбата на член 24, параграф 1 се позовава на член 22 и на член 25, параграфи 2 и 3, което означава, че Европейската прокуратура е единственият орган на първа инстанция, компетентен да прецени дали следва да упражни своята компетентност. Това включва дела, при които има потенциална паралелна компетентност на Европейската прокуратура и на националните органи за наказателно преследване. В член 24, параграф 1 се предвижда канал за съобщаване на сигнали за престъпления пряко и единствено предназначен за Европейската прокуратура, който не може да включва националните съдебни органи като едновременни или паралелни адресати на съобщението. В този случай институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и органите на държавите членки, компетентни съгласно приложимото национално право, подават сигнала за престъпление пряко и единствено до Европейската прокуратура. Съобщението, получено съгласно член 24, параграф 1, има за цел да се предизвика решение на Европейската прокуратура дали да упражни своята компетентност, като започне разследване; следователно единственият адресат на съобщението е Европейската прокуратура.
- г) Следователно сигнализирането за престъпление от страна на споменатите органи първостепенно и единствено до Европейската прокуратура ще предотврати намеса в нейните правомощия и разследващи действия. Тази изключителна линия на сигнализиране би предотвратила риска от паралелни разследвания и техните отрицателни последици, както и сериозно накърняване на механизма на обмен на информация, предвиден в Регламента.
- д) Гореспоменатите правила не засягат правото на националните органи да получават своевременна информация във всеки случай, в който Европейската прокуратура решава да образува дело, тъй като Европейската прокуратура е

задължена да предостави тази информация в съответствие с член 25, параграф 5 и член 26, параграф 7.

2. Изземване на разследване

- а) Европейската прокуратура получава информация по отношение на престъпления, за които би могла да упражни своята компетентност, след като съдебен или правоприлагащ орган на държава членка вече е започнал разследване. Тази информация се получава съгласно член 24, параграф 2 и е свързана с евентуалното решение на Европейската прокуратура да упражни своята компетентност, като упражни правото си на изземване на дело.
- б) Както е посочено по-горе, критериите, които трябва да бъдат изпълнени, когато се решава дали да бъде иззето дадено дело, по което национален орган вече е започнал наказателно разследване, се различават от критериите, свързани със започването на разследване.
- в) Докато изчаква решението на Европейската прокуратура относно изземването на делото, националният орган може да продължи да извършва разследващи действия, тъй като съгласно член 27, параграф 5 националният орган е задължен да се въздържа от извършването на по-нататъшни действия по разследване едва след като Европейската прокуратура упражни правото си на изземване. След като е предоставил информацията, предвидена в член 24, параграф 2, и преди Европейската прокуратура да вземе решение относно изземването, националният орган не може единствено да взема решения, които може да имат за последица възпрепятстване на упражняването на правото на Европейската прокуратура на изземване на делото.
- г) Освен това се отбелязва, че в член 24, параграф 2 се предвижда, че само когато „компетентният съдебен или правоохранителен орган на държава членка счете“, че разследването, което провежда, се отнася за престъпление, посочено в член 22 и член 25, параграфи 2 и 3, този орган уведомява Европейската прокуратура. Тъй като престъпленията, които попадат в компетентността на Европейската прокуратура, не са посочени в „изчерпателен списък на престъпленията“, поради което невинаги могат да бъдат идентифицирани незабавно, може да се наложи компетентният национален орган да направи първоначална преценка, преди да уведоми Европейската прокуратура.
- д) Въпреки това единствено и само по отношение на ситуациите, посочени в член 24, параграф 3, компетентният съдебен или правоприлагащ орган на държавата членка може да счете, че Европейската прокуратура не би могла да упражни своята компетентност. Във всеки случай компетентният национален орган е задължен да уведоми Европейската прокуратура за това.
- е) В случай че националният орган не счита, че Европейската прокуратура следва да бъде уведомена, тя може въпреки това да упражни правото си на изземване на делото, след като е получила информация от други източници и следвайки

процедурата, предвидена в член 27, параграф 3 и впоследствие в член 24, параграф 2.

3. Насоки за упражняване на компетентността на Европейската прокуратура

3.1. Общи правила

- а) Съгласно член 24, параграф 1 от Регламента за Европейската прокуратура институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, както и органите на държавите членки, които са компетентни съгласно приложимото национално право, докладват единствено на Европейската прокуратура за всяко престъпно деяние, посочено в член 22 и член 25, параграфи 2 и 3.
- б) За целите на настоящите насоки при оценката на вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Европейския съюз, се вземат под внимание:
 1. действителната загуба за ресурсите или активите на Европейския съюз, както и/или загубата, която би могла да бъде причинена, ако престъплението е било извършено според умисъла на извършителя(ите);
 2. стойността на договора в случаи, свързани с обществени поръчки, когато деянието не е причинило действителна материална загуба за финансовите интереси на Съюза, но договорът е нямало да бъде възложен без измамната дейност.
- в) Когато Европейската прокуратура реши да упражни своята компетентност по отношение на престъпление, което попада в приложното поле на член 22, параграф 2 или 3 или член 25, параграф 2 или 3, и може да се предвиди, че такова решение може да породви стълкновение на компетентност съгласно член 25, параграф 6, както решението на Европейската прокуратура, така и информацията до държавите членки се мотивират и съдържат конкретни доводи относно компетентността на Европейската прокуратура по съответното дело.

3.2. Упражняване на компетентността чрез започване на разследване по отношение на информация, свързана с престъпно деяние, която Европейската прокуратура получава в съответствие с член 24, параграф 1 или от други независими източници

- а) Европейската прокуратура упражнява своята компетентност по отношение на всяко престъпление, посочено в член 22, параграф 1, което попада в нейната материална, териториална, лична и времева компетентност.

- б) В съответствие с член 22, параграф 2 от Регламента за Европейската прокуратура Европейската прокуратура упражнява своята компетентност по отношение на престъпленията, свързани с участието в престъпна организация, ако престъпната дейност на такава организация е насочена основно към извършването на някое от престъпленията, посочени в член 22, параграф 1. В този случай и без да се засяга разпоредбата на член 25, параграф 3, Европейската прокуратура започва разследването независимо от паралелното присъствие на други, стоящи в основата престъпления и независимо от вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Съюза от престъпленията, които не са посочени в член 22, параграф 1.
- в) Когато незаконната дейност на такава престъпна организация се разглежда еднакво в различни области и ако целта на извършването на едно или повече от престъпленията, посочени в член 22, параграф 1, съвпада с намерението да бъдат извършени и други престъпления, Европейската прокуратура може да упражни своята компетентност само ако възникне някое от следните обстоятелства:
1. максималното наказание, предвидено в националното право за престъпление, попадащо в приложното поле на член 22, параграф 1, е по-тежко от максималното наказание, предвидено за друго, стоящо в основата престъпление, и разделянето на разследването би имало отрицателно въздействие върху ефективното провеждане на разследването или наказателното преследване, би било в противоречие с интереса на правосъдието или би могло да нанесе вреда на процесуалните гаранции или основните права на обвиняемите или на пострадалите лица. Ако максималното наказание за престъплението, което не попада в компетентността на Европейската прокуратура, е по-тежко, Европейската прокуратура може все пак да упражни своята компетентност, ако това престъпление е послужило за извършването на престъплението, попадащо в приложното поле на член 22, параграф 1, ако е било извършено с цел гарантиране на безнаказаност за деянията, по отношение на които Европейската прокуратура е компетентна, или ако е послужило за разпореждане, прехвърляне или освобождаване от имуществото, придобито незаконно от престъплението, попадащо в приложното поле на член 22, параграф 1;
 2. налице е основание да се предполага, че вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Съюза от въпросното престъпно деяние, надвишава вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на друго пострадало лице;
 3. разследването може да има последици на равнището на Съюза или би могло да урони репутацията на Съюза, включително случаи, в които репутацията на Съюза може да бъде компрометирана на национално или местно равнище.
- г) Европейската прокуратура ще упражни своята компетентност по отношение на всяко друго престъпление, което е неразривно свързано с престъпното деяние, попадащо в приложното поле на член 22, параграф 1, в съответствие с член 22, параграф 3 и член 25, параграф 3 от Регламента за Европейската прокуратура.

Едно престъпление се счита за неразривно свързано с друго престъпление, наред с другото, когато:

1. отделното решение дали да се води наказателно преследване по едно от тях може да доведе до последици *ne bis in idem* в разследването, наказателното преследване или съдебното дело по другото;
 2. и двете престъпления са извършени посредством една и съща материална дейност и са били мотивирани от една и съща умисъл;
 3. съвкупността от факти, съставляващи тези престъпления, са осъществени като части от изпълнението на един и същ престъпен план, за да се постигне една и съща обща цел;
 4. конкретното незаконосъобразно деяние, съставляващо едно от престъпленията, е свързано във времето, пространството и по своя предмет с другото, като така двете образуват неделимо цяло;
 5. фактите в основата на тези престъпления са взаимосвързани така, че отделно разследване, наказателно преследване или съдебно произнасяне по престъпленията в рамките на различни производства биха разделили изкуствено поредицата от събития, които образуват естествения ход на действията.
- д) В съответствие с член 4, параграф 1 от Директива (ЕС) 2017/1371 Европейската прокуратура упражнява своята компетентност по отношение на престъпления за изпиране на пари, засягащи имущество³, придобито чрез престъпления, посочени в член 22, параграф 1.
- е) Когато дейностите по изпиране на пари включват имущество, придобито както чрез престъпления, посочени в член 22, параграф 1, така и чрез каквито и да е други престъпления, Европейската прокуратура упражнява своята компетентност:
1. ако максималното наказание, предвидено в националното право за предикатното престъпление, попадащо в приложното поле на член 22, параграф 1, е по-тежко от максималното наказание, предвидено за друго предикатно престъпление, освен ако последното не е послужило за извършване на престъплението, попадащо в приложното поле на член 22, параграф 1;
 2. ако стойността на имуществото, придобито чрез престъпления, посочени в член 22, параграф 1, е по-висока от стойността на имуществото, придобито чрез други предикатни престъпления;
- или:

³ Тук понятието „имущество“ се използва в съответствие с определението, посочено в препоръките на Специалната група за финансови действия (FATF): „Имущество“ означава активи от всякакъв вид, материални или нематериални, движими или недвижими, имуществени или неимуществени, юридически документи или актове, които са доказателство за право или интерес върху такива активи“ (речник на термините).

3. ако разследването може да има последици на равнището на Съюза или би могло да урони репутацията на Съюза, включително случаи, в които репутацията на Съюза може да бъде компрометирана на национално или местно равнище.

3.3. Упражняване на компетентността чрез изземване на разследване по отношение на информация, свързана с престъпно деяние, която Европейската прокуратура получава в съответствие с член 24, параграф 2

Европейската прокуратура упражнява своята компетентност, като изземва разследване, когато посочените в точка 3.2 критерии са изпълнени и поне един от следните допълнителни критерии също е изпълнен:

- а) разследването може да има последици на равнището на Съюза или би могло да урони репутацията на Съюза, включително случаи, в които репутацията на Съюза може да бъде компрометирана на национално или местно равнище;
- б) длъжностни лица или други служители на Съюза, членове на институциите на Съюза или други публични служители⁴ са заподозрени в извършване в каквото и да е качество на престъплението;
- в) разследването има трансгранично измерение, засягащо най-малко две участващи държави членки, при което Европейската прокуратура като единна служба е в по-ефективно положение да води разследването и наказателното преследване;
- г) разследването има трансгранично измерение, засягащо както участващи, така и неучастващи държави членки и/или трети държави, и националните органи на участващата държава членка не са предприели никакви съответни действия или закъснението в разследването е значително;
- д) националният орган не е предприел и е малко вероятно да предприеме или не е в състояние да предприеме подходящи действия за пълно възстановяване на вредата, нанесена на финансовите интереси на Съюза;
- е) националният орган не е предприел значителни действия за разследване;
- ж) постигнато е споразумение между компетентните национални органи и Европейската прокуратура, че тя е в по-добро положение да проведе разследване или наказателно преследване;

или

⁴ Посоченото тук понятие „публичен служител“ е използвано в съответствие с определенията в член 4, параграф 4 и съображение 10 от Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 г. относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (Директивата относно защитата на финансовите интереси) и в член 2, букви а), б) и в) от Конвенцията на ООН срещу корупцията, включително на длъжностни лица на публични международни организации.

- з) съществува неотложна необходимост да се преодолеят една или повече от следните ситуации и отговорният национален орган не е предприел подходящи действия и е малко вероятно да предприеме или не е в състояние да предприеме действия за справяне със ситуацията:
1. конкретна опасност незаконно придобитото имущество да се разпръсне, да бъде продадено, да бъде прехвърлено или по някакъв начин да стане невъзможно за конфискуване;
 2. конкретна опасност заподозряното лице или заподозрените лица да се опитат да избегнат или в действителност да се опитват да избегнат наказателно преследване и правосъдие;
 3. конкретна опасност един или повече ключови свидетели да бъдат сплашвани, да им бъде нанесена вреда или по някакъв начин да бъде достигнато до тях с цел да бъдат принудени да променят показанията си;
 4. конкретна опасност важни доказателства да бъдат унищожени, укрити или по някакъв начин да не бъдат на разположение;
 5. риск вредата, нанесена на финансовите интереси на Съюза, да се увеличи;

4. Повдигане или реагиране на стълкновение на компетентност в съответствие с член 25, параграф 6

4.1. Нормативната уредба

- а) Съгласно член 25, параграф 6 от Регламента за Европейската прокуратура при липса на съгласие между Европейската прокуратура и националните органи на прокуратурата по въпроса дали престъпното деяние попада в приложното поле на член 22, параграф 2 или 3 или член 25, параграф 2 или 3, решението кой е компетентен се взема от националния орган, компетентен да се произнася относно разпределянето на компетентността в рамките на прокуратурата на национално ниво.
- б) Въпреки че в Регламента не се определя никаква процедура за повдигане на стълкновение, се счита, че както Европейската прокуратура, така и националният орган за наказателно преследване може да е в състояние да поиска решение кой е компетентен за разследването по делото.
- в) При отсъствие на конкретна процедура, установена с Регламента, Европейската прокуратура спазва правилата, установени в националното право, относно разрешаването на стълкновение на компетентност, и се обръща към органа, посочен от съответната държава членка като подходящ за решаване на кого да се предостави компетентността.
- г) Европейската прокуратура получава информацията съгласно член 24, параграф 3 само по отношение на случаите, посочени в член 25, параграф 3. В този случай Европейската прокуратура може да упражни своята компетентност посредством

член 25, параграф 6. В член 27, параграф 1 се предвижда, че Европейската прокуратура взема решение дали да упражни правото си на изземване на делото, след като получи цялата относима информация в съответствие с член 24, параграф 2. Съображение 61 гласи, че „когато съдебен или правоохранителен орган на държава членка започва разследване във връзка с престъпление и прецени, че Европейската прокуратура не е компетентна, той следва да уведоми Европейската прокуратура за това, за да ѝ даде възможност да прецени дали следва да упражни компетентността си“. Европейската прокуратура се ползва с пълна независимост при определянето дали престъплението попада в нейната компетентност.

- д) Като прилага аналогично член 27, параграф 3 от Регламента, Европейската прокуратура може също да уведоми компетентния национален орган, че разследването е оценено от нея като попадащо в обхвата на нейната компетентност и че възнамерява да упражни правото си на изземване на делото. Следователно Европейската прокуратура може да поиска от компетентния национален орган да докладва информацията в съответствие с член 24, параграф 2 от Регламента.
- е) Ако обаче компетентният национален орган не е съгласен с това и реши да потвърди становището си, че Европейската прокуратура не би могла да упражни своята компетентност в съответствие с член 24, параграф 3, Европейската прокуратура може да упражни своята компетентност посредством разпоредбата на член 25, параграф 6), приложима спрямо случаите на липса на съгласие между Европейската прокуратура и националните органи за наказателно преследване.
- ж) Във всички останали случаи, включително когато разследването е свързано с организирана престъпност и престъпления с изпиране на пари, националният орган е задължен да уведоми Европейската прокуратура в съответствие с член 24, параграф 2 и вследствие на това, ако Европейската прокуратура счете, че следва да упражни своята компетентност, тя ще упражни правото си на изземване на делото.
- з) От друга страна, националният орган за наказателно преследване може да повдигне „положително стълкновение“⁵ на компетентност по редица поводи. Както е посочено по-горе, Европейската прокуратура уведомява компетентния национален орган за всяко решение да упражни или да се въздържа от упражняване на своята компетентност в съответствие с член 25, параграф 5, член 24, параграф 7, член 26, параграф 2, член 26, параграф 7 и член 27, параграф 7. Всеки път, когато Европейската прокуратура упражнява своята компетентност, било то чрез започване или чрез изземване на разследване, по отношение на което и да е престъпно деяние, което попада в приложното поле на член 22, параграф 2 или 3 или член 25, параграф 2 или 3, националният орган за наказателно преследване има правото, след като е получил съответната

⁵ Използваното тук понятие „положително стълкновение“ се отнася до ситуации, в които както Европейската прокуратура, така и националният орган за наказателно преследване твърдят, че са компетентни да проведат разследването и наказателното преследване по делото.

информация, да поиска от компетентния национален орган да реши кой е компетентен за разследването по делото.

- и) По отношение на евентуално „отрицателно стълкновение“⁶ на компетентност националните органи не могат да прехвърлят или предават дела на Европейската прокуратура, а могат единствено да я уведомят в съответствие с член 24, параграф 2. След като оцени информацията, Европейската прокуратура може да реши да не упражни своята компетентност и не е задължена да повдига „отрицателно стълкновение“. В този случай разследването остава при националния компетентен орган.
- й) Националният компетентен орган обаче може да повдигне „отрицателно стълкновение“ всеки път, когато Европейската прокуратура реши да не упражнява своята компетентност по отношение на престъпно деяние, което попада в приложното поле на член 22, параграф 2 или 3 или член 25, параграф 2 или 3.
- к) Следва да се отбележи, че националният орган може да повдигне „отрицателно стълкновение“ и в случай на предаване на дело от страна на Европейската прокуратура в съответствие с член 34, параграф 1. Действително в съответствие с член 34, параграф 5, когато Европейската прокуратура реши да предаде на националния орган дело, посочено в член 34, параграфи 2 и 3, органът може да реши да откаже да поеме делото. Националният орган обаче няма право да отхвърли предаване на дело, което попада в приложното поле на разпоредбата на член 34, параграф 1. Единственият вид разследване, което може да бъде прехвърлено на национален орган в съответствие с член 34, параграф 1 и по отношение на което може да се повдигне отрицателно стълкновение, е за престъпления, свързани с участието в престъпна организация, когато се установи, че престъпната дейност не е насочена основно към извършването на престъпления, посочени в член 22, параграф 1. Ако между Европейската прокуратура и националните органи за наказателно преследване не може да се постигне съгласие по въпроса дали престъпното деяние попада в приложното поле на член 22, параграф 2, т.е. към какво е насочена престъпната дейност основно, въпросът може да се сведе до вниманието на компетентния национален орган, който да вземе решение в съответствие с член 25, параграф 6.

⁶ Използваното тук понятие „отрицателно стълкновение“ се отнася до ситуации, в които както Европейската прокуратура, така и националният орган за наказателно преследване твърдят, че не са компетентни да проведат разследването и наказателното преследване по делото и че компетентността е на другия орган.

4.2. Насоки на Европейската прокуратура в случай на липса на съгласие, което може да доведе до стълкновение на компетентност, в съответствие с член 25, параграф 6 от Регламента за Европейската прокуратура

- а) Когато Европейската прокуратура реши да повдигне стълкновение посредством процедурата по член 25, параграф 6 от Регламента, европейският делегиран прокурор подава мотивирано заявление до компетентния национален орган, в което иска Европейската прокуратура да бъде обявена за компетентна за разследването по делото, ако това е подходящо съгласно националното законодателство.
- б) Когато Европейската прокуратура получи информация, че национален прокурор е повдигнал стълкновение на компетентност в съответствие с член 25, параграф 6 от Регламента за Европейската прокуратура, европейският делегиран прокурор, който работи по делото, след като се консултира с наблюдаващия европейски прокурор и когато е уместно съгласно националното законодателство, подава меморандум до компетентния национален орган. Европейският делегиран прокурор, който работи по делото, обяснява защо Европейската прокуратура е упражнила своята компетентност и предоставя съответните документи на компетентния национален орган.
- в) Когато е необходимо за вземане на информирано решение за целите на прилагането на член 25, параграф 6, европейският делегиран прокурор иска допълнителна относима информация, с която разполагат институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и органите на държавите членки, в съответствие с член 24, параграф 9.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2: НАСОКИ ОТНОСНО КРИТЕРИИТЕ ЗА ИЗЗЕМВАНЕ НА ВИСЯЩИ ДЕЛА, СВЪРЗАНИ С ПРЕСТЪПЛЕНИЯТА, ПОПАДАЩИ В КОМПЕТЕННОСТТА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА И ИЗВЪРШЕНИ СЛЕД 20 НОЕМВРИ 2017 Г.

В съответствие с член 120, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета (наричан по-нататък „Регламентът за Европейската прокуратура“) Европейската прокуратура е компетентна по отношение на всички престъпления, попадащи в нейните правомощия, извършени след 20 ноември 2017 г., при условие че националното разследване все още не е приключило и че обвинението не е внесено в съда, в съответствие с член 27, параграф 7, втора алинея.

Много е вероятно през съвсем ранния етап на дейността на Европейската прокуратура националните органи за наказателно преследване да уведомят Европейската прокуратура съгласно член 24, параграф 2 от Регламента за Европейската прокуратура за голям брой дела, във връзка с които Европейската прокуратура може да упражни правото си на изземване на дело.

Според прогнозите, получени от държавите членки, Европейската прокуратура ще получи информация за приблизително 2150 текущи дела (наричани по-нататък „неприключени дела“). Съгласно член 27, параграф 1 от Регламента за Европейската прокуратура всяка такава информация ще активира петдневния срок за вземане на решение относно упражняването на правото на изземване и вследствие на това задължението за уведомяване съответно на националните органи.

В съответствие с принципите на пропорционалност и необходимост Европейската прокуратура следва да иземе единствено делата, при които упражняването на нейната компетентност би привнесло добавена стойност към продължаването на разследването.

В това отношение в разпоредбата на член 40, параграф 2 от вътрешния процедурен правилник на Европейската прокуратура, в която се определят правилата за проверка за целите на изземването, се прави позоваване на следните общи критерии:

- а. развитието на разследването;
- б. уместността на разследването по отношение на осигуряването на съгласуваност на политиката на Европейската прокуратура в областта на разследването и наказателното преследване;
- в. трансграничните аспекти на разследването;
- г. наличието на някаква друга конкретна причина, която предполага, че Европейската прокуратура е по-подходяща да продължи разследването.

На този фон колегията определя следните конкретни критерии, които европейските делегирани прокурори трябва да вземат под внимание с оглед изземването на неприключени разследвания на престъпления, извършени между 20 ноември 2017 г. и датата, на която Европейската прокуратура започва да изпълнява фактически своите

задачи, свързани с разследване и наказателно преследване, които са ѝ възложени по силата на посочения Регламент:

- а) Европейската прокуратура изземва:
 1. разследвания, които може да имат последици на равнището на Съюза или които биха могли да уронят репутацията на Съюза, включително случаи, в които репутацията на Съюза може да бъде компрометирана само на национално или местно равнище;
 2. разследвания, при които длъжностни лица или други служители на Съюза, членове на институциите на Съюза или други публични служители⁷ са заподозрени в извършване на престъплението или са го извършили;
- б) Ако посочените в параграф 1 изисквания не са удовлетворени, Европейската прокуратура все пак може да иземе делото, ако:
 1. то е значимо за гарантиране на съгласуваност на политиката на Европейската прокуратура в областта на разследването и наказателното преследване; или
 2. налице са конкретни причини, които предполагат, че Европейската прокуратура е по-подходяща да продължи разследването,и
 3. оставащият срок за разследването и процесуалният срок за повдигане на обвинението са съвместими с действията по разследването, които предстои да бъдат извършени, и не застрашават редовното приключване на разследването.
- в) Без да се засягат изложените по-горе критерии, Европейската прокуратура по принцип няма да изземва разследване, когато то е започнато повече от две години преди началото на дейността на Европейската прокуратура в съответствие с член 120, параграф 2, второ изречение от Регламента за Европейската прокуратура.
- г) Във всеки случай Европейската прокуратура ще иземе разследвания, попадащи в нейните правомощия, ако бъде постигнато споразумение за изземване с компетентните национални органи.

⁷ Посоченото тук понятие „публичен служител“ е използвано в съответствие с определенията в член 4, параграф 4 и съображение 10 от Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 г. относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (Директивата относно защитата на финансовите интереси) и в член 2, букви а), б) и в) от Конвенцията на ООН срещу корупцията, включително на длъжностни лица на публични международни организации.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3: НАСОКИ НА КОЛЕГИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОКУРАТУРА ЗА НЕИЗЗЕМВАНЕ НА ДЕЛА ОТ ЕВРОПЕЙСКИТЕ ДЕЛЕГИРАНИ ПРОКУРОРИ

Следните насоки трябва да бъдат взети под внимание от европейски делегиран прокурор, за да може да реши да не изземва дело по отношение на престъпления, при които са причинени или е вероятно да бъдат причинени вреди за финансовите интереси на Съюза на стойност по-малка от 100 000 EUR, в съответствие с член 27, параграф 8 от Регламента за Европейската прокуратура:

Без да се засягат правомощията на постоянната камера по този въпрос, европейските делегирани прокурори решават независимо и без ненужно забавяне да не изземват дело по отношение на такива престъпления, с изключение на случаите, в които:

- а) публични служители в съответствие с определението в член 4, параграф 4 от Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 г. относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред са заподозрени в извършване в каквото и да е качество на престъплението;
- б) разследването засяга престъпна организация в съответствие с член 22, параграф 2 от Регламента за Европейската прокуратура;
- в) разследването може да има последици на равнището на Съюза или би могло да урони репутацията на Съюза, включително случаи, в които репутацията на Съюза може да бъде компрометирана на национално или местно равнище;
- г) разследването има трансгранично измерение, засягащо най-малко две държави членки, участващи в създаването на Европейската прокуратура, при което Европейската прокуратура като единна служба е в по-ефективно положение да води разследването и наказателното преследване;
- д) разследването има трансгранично измерение, засягащо както участващи държави членки, така и държави членки, които не участват в създаването на Европейската прокуратура, и/или трети държави, и националните органи не са предприели никакви съответни действия или закъснението в разследването е значително;
- е) националният орган не е предприел и е малко вероятно да предприеме или не е в състояние да предприеме подходящи действия за пълно възстановяване на вредата, нанесена на финансовите интереси на Съюза;
или
- ж) съществува неотложна необходимост да се преодолеят една или повече от следните ситуации и отговорният национален орган не е предприел подходящи действия и е малко вероятно да предприеме или не е в състояние да предприеме действия за справяне със ситуацията:
 1. конкретна опасност незаконно придобитото имущество да се разпръсне, да бъде продадено, да бъде прехвърлено или по някакъв начин да стане невъзможно за конфискуване;

2. конкретна опасност заподозряното лице или заподозрените лица да се опитат да избегнат или в действителност да се опитват да избегнат наказателно преследване и правосъдие;
3. конкретна опасност един или повече ключови свидетели да бъдат сплашвани, да им бъде нанесена вреда или по някакъв начин да бъде достигнато до тях с цел да бъдат принудени да променят показанията си;
4. конкретна опасност важни доказателства да бъдат унищожени, укрити или по някакъв начин да не бъдат на разположение;
5. риск вредата, нанесена на финансовите интереси на Съюза, да се увеличи.

ПРИЛОЖЕНИЕ 4: НАСОКИ ОТНОСНО КРИТЕРИИТЕ ЗА ПРЕДАВАНЕ НА ДЕЛА НА КОМПЕТЕНТНИТЕ НАЦИОНАЛНИ ОРГАНИ

Съгласно член 34, параграф 3 и в съответствие с член 9, параграф 2 от Регламента за Европейската прокуратура колегията публикува общи насоки, които допускат постоянните камари да предадат дадено дело на компетентните национални органи в следните случаи:

- по отношение на престъпления, при които вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Съюза, е на стойност, по-малка от 100 000 EUR, когато колегията прецени, че предвид тежестта на престъплението или сложността на производството в конкретния случай, не е необходимо провеждането на разследване или осъществяването на наказателно преследване на равнището на Съюза, както и че това би било в интерес на ефикасността на разследването или наказателното преследване;
- по отношение на престъпления, посочени в член 3, параграф 2, букви а) и б) от Директива (ЕС) 2017/1371, когато вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Съюза, не надвишава вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на друго пострадало лице.

Съгласно член 34, параграф 3, четвърта алинея от Регламента за Европейската прокуратура това предаване на дела включва и неразривно свързаните престъпления от компетентността на Европейската прокуратура, посочени в член 22, параграф 3.

1. Престъпления, които са причинили или има вероятност да причинят вреда на финансовите интереси на Съюза в размер, по-малък от 100 000 EUR

В съответствие с член 34, параграф 3, първа алинея от Регламента за Европейската прокуратура, по отношение на престъпления, които са причинили или има вероятност да причинят вреда на финансовите интереси на Съюза в размер, по-малък от 100 000 EUR, постоянните камари може да предават делото на компетентните национални органи, с изключение на следните случаи:

- а) публични служители в съответствие с определението в член 4, параграф 4 от Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 г. относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред са заподозрени в извършване в каквото и да е качество на престъплението;
- б) разследването засяга престъпна организация в съответствие с член 22, параграф 2 от Регламента за Европейската прокуратура;

- в) разследването може да има последици на равнището на Съюза или би могло да урони репутацията на Съюза, включително случаи, в които репутацията на Съюза може да бъде компрометирана само на национално или местно равнище;
- г) разследването има трансгранично измерение, засягащо най-малко две държави членки, участващи в създаването на Европейската прокуратура, и/или засягащо както участващи, така и неучастващи държави членки и/или трети държави, при което Европейската прокуратура като единна служба е в по-добро положение да води разследването и наказателното преследване;
- д) налице са причини да се счита, че националният орган не би предприел подходящи действия за пълно възстановяване на вредата, нанесена на финансовите интереси на Съюз;
- е) съществува неотложна необходимост да се преодолеят една или повече от следните ситуации и са налице причини да се счита, че отговорният национален орган не би предприел подходящи действия за справяне със ситуацията:
 1. конкретна опасност незаконно придобитото имущество да се разпръсне, да бъде продадено, да бъде прехвърлено или по някакъв начин да стане невъзможно за конфискуване;
 2. конкретна опасност заподозряното лице или заподозрените лица да се опитат да избегнат или в действителност да се опитват да избегнат наказателно преследване и правосъдие;
 3. конкретна опасност един или повече ключови свидетели да бъдат сплашвани, да им бъде нанесена вреда или по някакъв начин да бъде достигнато до тях с цел да бъдат принудени да променят показанията си;
 4. конкретна опасност важни доказателства да бъдат унищожени, укрити или по някакъв начин да не бъдат на разположение;
 5. риск вредата, нанесена на финансовите интереси на Съюза, да се увеличи.

2. Престъпления, посочени в член 3, параграф 2, букви а) и б) от Директива (ЕС) 2017/1371, и когато вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Съюза, не надвишава вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на друго пострадало лице

По отношение на престъпления, посочени в член 3, параграф 2, букви а) и б) от Директива (ЕС) 2017/1371, когато вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на финансовите интереси на Съюза, не надвишава вредата, която е причинена или би могла да бъде причинена на друго пострадало лице, постоянната камера може при поискване

от това друго пострадало лице да предаде делото на компетентните национални органи, ако:

- а) другото пострадало лице е публична институция или орган на държава членка и
- б) компетентният национален орган е в по-добро положение да проведе разследване или наказателно преследване.